# Ankenævnet for Forsikring

Den 2. marts 2016 blev i sag nr. 88529:

xxxxxxxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxxx
xxxxxxxxxxxxxxx

mod

Himmerland Forsikring gs.
Himmerlandsgade 110
9600 Aars

afsagt

k e n d e l s e :

_____

Forsikringstageren har ulykkesforsikring i Himmerland Forsikring gs. Han klager ved sin advokat over størrelsen af den erstatning, som selskabet har udbetalt i anledning af et anmeldt ulykkestilfælde.

Klageren pådrog sig blandt andet læsion af bugorganer og brud på rygsøjlen, da han den 1/5 2010 påkørte en udspændt kæde med sin crosser. Han anmeldte skaden den 28/11 2011. Selskabet har den 22/10 2013 udbetalt erstatning svarende til et varigt mén på 12 %. Selskabet afviser yderligere udbetaling og henviser til, at sagen er forældet.

Klageren har i brev af 29/9 2015 til nævnet bl.a. anført:

> "1. Sagsfremstilling, kort redegørelse for sagen. Supplerende redegørelse kan evt. vedlægges.
>
> Den 1. maj 2010 var [klageren] udsat for et ulykkestilfælde, hvor han på en firehjulet motorcykel - ATV - med ca. 90 km/t kørte ind i en jemkæde, der var udspændt i højt græs. Han blev kørt til … Sygehus, hvor han senere samme dag blev opereret akut på grund af omfattende skader på tarmene. To dage efter ulykken, blev [klageren] ligeledes opereret for et ustabilt brud i 2. og 3. lændehvirvel. Der blev ved ulykken ikke konstateret hovedtraumer.
> I forlængelse af ulykken og de efterfølgende operationer, var [klageren] var indlagt 14 dage. Han har efterfølgende også været indlagt flere gange, ligesom min klient har gået til genoptræning, været tilknyttet smerteklinik, modtaget psykologbehandling. Min klient har gennem hele forløbet været nødsaget til at bruge smertestillende medicin.

Da min klient efter ulykken også oplevede kognitive gener, har han på egen foranledning, og for egen regning, ligeledes fået udarbejdet en speciallægeerklæring af Speciallæge i neurologi ved …, …, … Erklæringen vedlægges som bilag 1.
Neurologen konkluderer, at [klageren] har væsentlige kognitive gener, og at ulykken har haft en ganske betydelig indflydelse på min klients tilværelse, herunder ikke mindst hans arbejdsevne. Neurologen konkluderer videre, at de kognitive problemer er en direkte følge af ulykken.
Himmerland Forsikring udbetalte i forbindelse med ulykken en á conto erstatning svarende til en méngrad på 12 %, men da arbejdsskadestyrelsen udtalte, jf. Bilag 1, at disse vurderede méngraden til 10%, har … Forsikring nægtet at udbetale en yderligere erstatning som følge af min klients kognitive gener. Da det utvetydigt fremgår af speciallægeerklæringen fra neurolog …, at de kognitive gener kan tilskrives ulykken, og da Himmerland Forsikring ikke tager højde for dette ved deres afgørelse, er nærværende klage nødvendiggjort, da disse gener naturligvis bør indgå i fastsættelsen af méngraden.

2. Hvad vil De konkret opnå hos selskabet? (skal udfyldes)

Det ønskelige resultat af klagen er, at Himmerland Forsikring anerkender, at min klients méngrad som følge af ovenstående beskrevne ulykke er væsentlig højere end de 12 %, som de har udbetalt til min klient."

Selskabet har i brev af 29/10 2015 til nævnet heroverfor bl.a. bemærket:

"Sagen drejer sig om, at [klageren] den 1.5.2010 under kørsel på crosser vælter og pådrager sig læsion af bugorganer og instabilt brud på rygsøjlen. De varige gener er af Arbejdsskadestyrelsen vurderet til 10%.

[Klageren] har klaget til Ankenævnet, da han er uenig i den fastsatte méngrad.

Selskabet er af den opfattelse, at sagen på nuværende tidspunkt er forældet, hvorfor spørgsmålet om méngradsfastsættelsen ikke er relevant og derfor ikke gennemgåes i det nedenstående.

**Kronologisk fremstilling af sagsforløbet:**

| | |
|---|---|
| 01.05.2010 | Skadedato |
| 02.10.2012 | Selskabet vurderer méngraden til 12% - erstatningstilbud fremsendt |
| 28.12.2012 | Selskabet forhøjer méngraden med 3%, i alt 15% mén - erstatningstilbud fremsendt |
| 08.02.2013 | [Klageren] og dennes advokat kan ikke accepter selskabets tilbud - ønsker mén fastsat til 21% |
| 11.02.2013 | Selskabet fastholder vurderingen af det varige mén på 15% |
| **15.03.2013** | **[Klageren] bliver repræsenteret af forsikringsmægler** |
| **01.05.2013** | **Sagens oprindelige forældelse FAL § 29, stk. 1 (3 år efter skadedato) Forhandlinger, jf. FÆL §21, stk. 5** |
| 18.10.2013 | Der udbetales a'conto - sikre mén - på 12% |
| 02.01.2014 | [Klageren] ønsker sagen forelagt Arbejdsskadestyrelsen |
| 06.01.2014 | Sagen forelægges Arbejdsskadestyrelsen |
| 30.04.2014 | Arbejdsskadestyrelsen vurderer varigt mén til 10%. **Tillægsfrist på 1 år starter. Jf. Ulykkesforsikringsbetingelserne 080-3 punkt 9.6 er afgørelsen bindende for begge parter, hvorfor det er selskabets opfattelse, at det er FÆL §21 stk. 3, der er gældende -> Indbringelse for klagenævn - tillægsfrist 1 år.** |

| | |
|---|---|
| 06.05.2014 | [Klageren]/mægler oplyses om, at vi betragter sagen som afsluttet, da der tidligere er udbetalt mén på 12% - altså 2% højere end Arbejdsskadestyrelsens vurdering.<br>**Såfremt Ankenævnet er af den opfattelse, at FÆL §21 stk. 3 ikke kan finde anvendelse, men det i stedet er FÆL §21 stk. 5 (om forhandling), der skal finde anvendelse, løber tillægsfristen 1 år fra 6.5.2014.**<br>**(Forhandling afsluttet - afvist at udbetale yderligere og oplyst sagen betragtes som afsluttet.)** |
| 02.06.2014 | [Klageren]/mægler uforstående overfor, at der ikke udbetales 15% jf. tidligere tilbud. Mægler henvises her til tidligere skrivelser, hvor af det fremgår, at såfremt sagen forelægges for Arbejdsskadestyrelsen, er det Arbejdsskadestyrelsen vurdering, der skal ligges til grund, og at såfremt Styrelsen kommer til en lavere méngrad end den tidligere tilbudte (15%), bortfalder tilbuddet på de 15%. |
| **30.04.2015** | **Sagen er forældet jf. FÆL §21 stk. 3 - Der er gået 1 år efter Arbejdsskadestyrelsens udtalelse** |
| **06.05.2015** | **Sagen er forældet jf. FÆL §21 stk. 5 - Der er gået 1 år efter afsluttende forhandling og sagens 02.09.2015 afslutning.** |
| **02.09.2015** | **Advokat er genindtrådt i sagen - vil have sagen forelagt Ankenævnet - anmodning af bilag** |
| 05.10.2015 | [Klageren]/advokat indsender klage til Ankenævnet |
| 09.10.2015 | Selskabet modtager Ankenævnets skrivelse af 08.10.2015 |

**Forældelse**

Krav, der vedrører og/eller udspringer af forsikringsaftalen, forældes efter FAL § 29, stk. 1, hvoraf det fremgår, at der sker forældelse i henhold til Lov om forældelse. Jf. Lov om forældelse § 3, stk. 1 gælder der en forældelsesfrist på 3 år og en absolut forældelsesfrist på 30 år, jf. Lov om forældelse § 3, stk. 3, nr. 1.

**Fristen løber fra** skadens indtræden og 3 år frem, jf. Lov om forældelse § 2, stk. 1. Den 30-årige forældelsesfrist løber ligeledes fra skadens indtræden, jf. Lov om forældelse § 3, stk. 3, nr. 1.

**Afbrydelse (foreløbig afbrydelse)** af den 3-årige frist sker når:
Selskabet modtager anmeldelse og afviser kravet helt eller delvist. Kravet forældes i sådanne tilfælde tidligst 1 år efter selskabet har givet meddelelse herom, jf. FAL § 29, stk. 5, 1. punktum. Ligger det omtalte år inden for den oprindelige 3-års forældelses sker forældelsen efter 3 år fra den oprindelige start.

**Afbrydelse** af den 3-årige frist kan ligeledes ske ved:

- Retslige skridt med henblik på, at erhverve dom (stævning udtages)
- Forelæggelse for Ankenævnet for Forsikring
- Forelæggelse for Arbejdsskadestyrelsen

Det er dog en betingelse, at sagen forelægges inden den oprindelige forældelse eller inden forældelsen jf. FAL § 29, stk. 5.

**Konklusion**

Forsikringsmæglerens henvendelse af 2.6.2014 til selskabet om ønske af udbetaling af méngrad på 15%, kan ikke betragtes som realitetsbehandling, og henvendelsen afbryder derfor ikke forældelsesfristen.

Advokatens skrivelse af 22.9.2015 om at der har været anmodet om fri proces til sagens førelse, men at Civilstyrelsen afviste med begrundelse om, at sagen i stedet skulle forelægges Forsikringsankenævnet, afbryder ikke forældelsen jf. ovenstående om afbrydelse.

Det er selskabets opfattelse, at sagen er forældet 30.4.2015.

Eftersom [klageren]/advokat først har indbragt klagen for Ankenævnet efter forældelsen er indtrådt, er selskabet af den opfattelse, at klagen må afvises ene og alene på denne baggrund.

Såfremt Ankenævnet ikke er enig i, at der er indtrådt forældelse, bedes Ankenævnet meddele selskabet herom, hvorefter selskabet vil indsende kommentarer til klagen over ménfastsættelsen samt fremsende kopi af de lægelige akter."

I ortopædkirurgisk speciallægeerklæring af 22/8 2012 hedder det bl.a.:

"***Konklusion***
Patienten var den 01.05.2010 udsat for alvorligt traume da han påkørte kæde udspændt over vej med ATV køretøj. Traume medførte læsion af bugorganer og instabilt brud på rygsøjlen. Patienten har fortsat blivende smertegener pga. bruddet i rygsøjlen. Der er ikke billedediagnostisk nogen deformitet svarende til brudsteddet. Yderligere er der nervesymptomer som utvivlsomt skyldes selve traume og påvirkning af nervestrukturene i forbindelse med traumet. Disse symptomer i form af jagende neurogene/elektriske smerter samt uro er ligeledes blivende. Ulykkestilfældet og følgerne af dette har haft stor betydning for patientens socialesituation idet han har måttet afhænde sin selvstændige virksomhed. I øjeblikket søger patienten om revalidering, har ikke fået tilkendegivelse om at dette kan gennemføres i det man betragter patienten som selvstændig erhvervsdrivende. Klar medicinsk sammenhæng mellem de fremsatte klager og de objektive fund. Patienten er lægeligt set færdigbehandlet. Patienten har en kombination af følger efter selve bruddet på ryggen samt en nervepåvirkning."

Af neurologisk speciallægeerklæring af 21/8 2013 fremgår bl.a.:

"**Konklusion**
Det drejer sig om en 36-årig mand, der i maj måned 2010 kører på en ATV med 90 km/t. Skadelidte rammer en jernkæde, der er spændt ud mellem 2 træer, som han ikke kan se pga. det høje græs. Kæden rammer skadelidte på abdomen, og skadelidte bliver rykket af ATVen.
Skadelidte bliver akut opereret i abdomen pga. tarmperforation. Få dage efter bliver han opereret for en kompressions fraktur af 2. lumbale ryghvirvel.
Skadelidte har lige siden haft gener fra dette i form af smerter maven ved fødeindtagelse, specielt når han spiser større måltider. Derudover har skadelidte konstante smerter i lænderyggen, gående ned i benene og op igennem ryggen til baghovedet, givende en hovedpine. Samtidig har skadelidte udviklet forsænket stemningsleje, nedsat koncentration og dårlig hukommelse.
Generne har været stationære i mere end et halvt år.

Ved den objektive undersøgelse findes der en større, uregelmæssig cikatrice fra symfysen og op mod epigastriet, hvor der er betydelig keloiddannelse. Derudover ses der ci-

katrice over de lumbale lændehvirver, hvor skadelidte har ømhed over processus spinosi og af den paravertebrale muskulatur samt nedsat bevægelighed.
Derudover fremtræder skadelidte lidt træt, opgivende og med forsænket stemningsleje.

Det er min vurdering, at skadelidte på ulykkestidspunktet var sund og rask, og at han som følge af den aktuelle ulykke har de ovenfor beskrevne gener.
Forløbet har da også vist, at skadelidte på ulykkestidspunktet havde egen virksomhed, landbrug/entreprenørvirksomhed, og at han som følger af generne nu reelt intet foretager sig.
Skadelidte har kognitive gener, disse gener er sekundære til de øvrige gener og kan således også tilskrives ulykken.
Generne vurderes til at være stationære.

Jeg vurdere ikke mén-graden direkte, men som forløbet har vist, har ulykken haft ganske betydelig indflydelse på skadelidtes tilværelse, da han fra at være i fuld aktivitet med egen virksomhed, nu reelt står udenfor arbejdsmarkedet."

Af Arbejdsskadestyrelsens udtalelse den 30/4 2014 fremgår bl.a.:

"**Ad rygsmerter:**
[Klageren] har en konstant trykkende murrende smerte i lænden. Smerterne forværres, og der kan forekomme udstråling til lårene ved fysisk anstrengelse, og hvis han sidder for længe.

Objektivt er der fundet let bevægeindskrænkning i rygsøjlen.

> Efter tabellens punkt B.1.3.3 vurderes følger efter forvridninger, diskusprolaps, brud og belastningsskader med lette, daglige rygsmerter med udstrålende bensmerter, uden eller med let bevægeindskrænkning, til 10 procent.

Det er vores vurdering, at [klageren] har varige gener fra ryggen, der svarer til ovennævnte tabelpunkt, og vi har herefter fastsat det varige mén til 10 procent.

**Ad kognitive gener:**
Det fremgår af speciallægeerklæring fra … af 21. august 2013, at [klageren] lider af nedsat koncentration og hukommelse.

Vi har i vores vurdering lagt vægt på, at der ikke tidligere i de lægelige akter er oplysninger om kognitive gener, og der er endvidere ikke oplysninger om et hovedtraume.

På denne baggrund finder vi ikke, at de anførte kognitive gener kan henføres til ulykken den 1. maj 2010.

**Ad mavegener:**
Det fremgår af sagens lægelige oplysninger, at [klageren] ved ulykken fik intraabdominal blødning fra en flænge i tarmkrøset, der blev syet. Endvidere fik han læsion på serosa både et sted på tyndtarm og tyktarm, der oversys. Der var ingen tarmperforation eller tarmresection.

[Klageren] klager nu over måltidsrelaterede smerter i maven.

Det er vores vurdering, at abdominallæsionerne ved ulykken ikke burde give anledning til varige gener.

Vi bemærker i den forbindelse, at der i sagens lægelige oplysninger er anført mulighed for galdevejslidelse, som årsag til generne, hvilket også passer med de anførte klager i sagen.

Det er vores vurdering, at en mulig galdevejslidelse næppe har relation til ulykken den 1. maj 2010, og vi har derfor ikke fastsat varigt mén herfor.

Det er herefter vores vurdering, at [klageren] som følge af ulykken den 1. maj har fået et varigt mén på 10 procent."

I mail fra selskabet til klagerens repræsentant af 6/5 2014 hedder det bl.a.:

"Vi har nu modtaget Arbejdsskadestyrelsens vurdering af følgerne efter uheldet d. 1. maj 2010. Arbejdsskadestyrelsen har også fremsendt afgørelsen til jer.

Arbejdsskadestyrelsen vurderer méngraden til 10 %.

Vi forventer, at sagen herefter kan afsluttes.

Jvf. tidligere mailkorrespondance skal [klageren] betale honorar til Arbejdskadestyrelsen, da méngraden er vurderet til mindre end 15%."

I mail fra selskabet til klagerens repræsentant af 2/6 2014 hedder det bl.a.:

"Kunden har været bekendt med, at vores tilbud bortfaldt, hvis Arbejdsskadestyrelsen kom frem til en lavere méngrad. Det er både meddelt dig og Advokathuset …, som kunden tidligere var repræsenteret af.

Der er en 'procesrisiko' for begge parter i denne slags sager.

Vi har allerede udbetalt 2% for meget i forhold til Arbejdsskadestyrelsens uvildige vurdering, hvorfor vi ikke kan tilbyde en kulancedækning på yderligere 3%."

Af forsikringsbetingelserne fremgår bl.a.:

"**9.0 ERSTATNING VED INVALIDITET**

…

9.6 Eventuel uenighed om afgørelse truffet af selskabet kan indbringes for Arbejdsskadestyrelsen, hvis afgørelse er bindende for begge parter. Ændres afgørelsen til fordel for den forsikrede, betales de hermed forbundne omkostninger af selskabet – i modsat fald afholdes omkostningerne af forsikrede."

7. 88529

**Nævnet udtaler:**

Klageren påkørte 1/5 2010 en udspændt kæde med sin crosser og pådrog sig derved skade på ryg og bugorganer. Han anmeldte skaden den 28/11 2011. Selskabet har den 22/10 2013 udbetalt erstatning svarende til et varigt mén på 12 %.

Som udgangspunkt ville krav som følge af klagerens alvorlige tilskadekomst, der indtraf den 1/5 2010, blive forældet 3 år efter skadedatoen, jf. § 2, stk. 1, i lov om forældelse af fordringer. Imidlertid traf parterne aftale om indbringelse af sagen for Arbejdsskadestyrelsen. Ifølge forsikringsbetingelserne er styrelsens udtalelse bindende for parterne. Arbejdsskadestyrelsen har den 30/4 2014 vurderet, at klagerens varige méngrad efter ulykken er 10 %.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet ikke at kunne kritisere, at selskabet har afvist klagerens krav om yderligere dækning med henvisning til, at sagen var forældet forud for indbringelsen for Ankenævnet for Forsikring den 7/10 2015.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Marianne Højgaard Pedersen
formand